

N:o 29.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 16 April 1868.
 — — — — Andra Kammaren den 16 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition om antagande af en författning angående förändrade föreskrifter i fråga om bysättning.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 5.)

S. A. K.

Sedan Rikets Ständer i underdånig skrifvelse den 20 Oktober 1860 framställt förslag till en författning, enligt hvilken bysättning, utom i de fall, som nämnas i 5 § af Kongl. Förordningen den 10 Juni 1841 och i då gällande Konkurslag af den 12 Mars 1830, skulle kunna ega rum endast i den händelse att gäldenären ej gitte med ed styrka, att han icke egde annan tillgång än som vid utmätning uppgifvet vore, men detta förslag ej vunnit Eders Kongl. Maj:ts nådiga godkännande; så har Eders Kongl. Maj:t, med hänsyn till sedermera inträffade förhållanden, såsom att bysättningstvånget blifvit helt och hållet afskaffadt i en af Europas större kulturstater samt att här i landet genom antagande af den nya Konkurslagen fordringsegare beredts utvägar att lättare och skyndsammare än förut göra gällande sin rätt emot tredskande eller oredliga gäldenärer, genom nådig Proposition den 10 December nästlidet år låtit till Riksdagens antagande framlägga följande förslag till

»Förordning

»angående förändrade föreskrifter i fråga om bysättning.

»Med upphäfvande af de angående borgenärs rätt att erhålla bysättning å »gäldenär i särskilda författningar meddelade föreskrifter, såvidt de stå i strid med »nedanstående, förordnas som följer:

»Finnes vid utmätning gäldenär sakna full tillgång till gäldande af skuld, »för hvilken betalningsskyldighet är honom ålagd, eller finnes uppgifven tillgång »tvistig, eller kan den för annan orsak ej straxt till betalning i laga ordning användas, då skall bysättning gäldenären åläggas, der borgenären det äskar och »gäldenären ej gitter hos Konungens Befallningshafvande eller vid domstol å tid, »som honom dertill föresättes, med ed styrka, att han ej eger annan tillgång, än »den som uppgifven är. Har gäldenär, som ej gittat gå nämnda ed, blifvit bysatt »och fullgör han derefter edgången, varde ur häktet lösgifven.

»Ej må, utom i de fall, hvilka i 22 och 29 §§ Konkurslagen nämnda äro, »gäldenär bysättas i annan ordning än nu sagd är, eller hållas längre tid än sex »veckor i bysättningshäkte.

»Denna förordning skall ej blifva gällande i de fall, der bysättning blifvit »före förordningens kungörande gäldenär ålagd; dock må ej gäldenär, sedan för- »ordningen trädt i kraft, qvarhållas i bysättningshäkte längre än sex veckor, der »ej bysättningen skett enligt ofvannämnda föreskrifter i Konkurslagen.»

Riksdagen, som tagit denna Eders Kongl. Maj:ts nådiga Proposition jemte innehållet af dervid fogade handlingar i öfvervägande, har funnit sig böra till den- samma lemna bifall.

Hvilket Riksdagen härmed får i underdånighet anmäla; framhårdande etc.

Stockholm den 16 April 1868.
